

Polibek přátelství.

Mnoho se o této věci již namluvilo v celém světě a často byl jsem na to tázán. V básnictví byl polibek přátelství okrášlen a v myšlenkovém světě vysoko povznesen. A přece jsou to jen výtvary fantasie, daleko vzdálené od půdy přirozenosti.

Je to pouze krásný plášť, který si pozemský člověk v tomto směru, tak jako v mnoha jiných věcech, zhotovil sám, aby se pod ním mohl obdivovati sobě nebo druhým. Obdiv není tu však vůbec na místě. Neboť ve skutečnosti jest to jen pokrytectví a nic jiného. Je to hanebný pokus o přesunutí a zkřivení zákonů stvoření, aby byly tímto znetvořením oloupeny o svou skvělou a prostou přirozenost!

Úmysl při polibku jest sice často různý; to však nemění pranic na skutečnosti, že každý polibek zůstává polibkem, tedy dotykem tělesného způsobu, který přirozeně vyvolává pak pocit, jenž nemůže býti nikdy jiný, než výhradně tělesný! Kdo zná moje Poselství, ten o tom již ví. Člověk neměl by se stále jen zahalovati ve zbabělost a chtít popírat to, co **skutečně** dělá! Měl by si toho býti vždy úplně jasně vědom! Pokrytec je stále ještě horší než rouhač!

Polibek přátelství, jak se dnes označuje, předpokládá zcela určitě stáří zralosti.

Polibek dvou pohlaví ve stáří zralosti jest však i při chtěné čistotě podroben záchvěvům prazákonů stvoření! Výmluvy jsou tu směšné. Člověk zcela přesně ví, že přírodní zákony se ho

neptají na jeho názory. Polibek přítele, bratra nebo otce zralému děvčeti nebo ženě zůstává vzdor nejsilnějším vlastním představám vždy polibkem dvou pohlaví a ničím jiným. Právě tak matčin polibek synovi, jakmile syn dosáhl zralosti. Přírodní zákony neznají v tomto směru žádného rozdílu a také ho nepřipustí. Proto musí každý člověk zachovávat mnohem větší zdrženlivost!

Jedině snaha lidí, kteří chtějí, aby se přírodní zákony přizpůsobily jejich přání, vytváří takové **protipřírozené** představy, jako jsou polibky přátelství, příbuzenské něžnosti a mnohé jiné přehmaty, které se v těchto věcech dějí. Pod tímto pokryteckým pláštěm snaží se dokonce hřešit **úmyslně!**

Na této skutečnosti takovýchto zprotivení se přírodním zákonům nic nemění to, že mnozí lidé při svých přestoupeních opravdu nezávadně věří a namlouvají si, že jsou při tom zcela čistí! Jest a zůstává to vždy porušením nejčistších přirozených zákonů, když mají být falešným výkladem zbaveny své krásné prostoty! A vzniká při tom vždy jen nezdravota, poněvadž každé zneužití a každé přesunutí, které v zákoně prapůvodně uložené zdraví znehodnocuje, vždy jen špiní a ponižuje!

Proto pryč s tímto pokrytectvím! Ctěte konečně již přírodní zákony v jejich prosté a tím i vznešené velikosti tak, jaké skutečně jsou! **Vy** se zařídte podle toho a žijte podle nich, řiďte jimi své myšlení, své jednání, své zvyky v rodinách i na veřejnosti a budete tak přirození v nejčistším smyslu. Pak budete také šťastni a tím Bohu milí! Nezdravý život od vás zmizí. Navrátí se opět čestnost vůči vám i vůči druhým a budou vám uspořeny mnohé zbytečné duševní boje, které vznikají jen z takových falešných představ a často vás pak mučivě obtěžují po celý

pozemský život!

Nezdravost tohoto škodlivého zahrávání a falešných něžností, ve kterých se projevují vždy jejich čistě hrubohmotné podklady, pozorujete nejzřetelněji u nezralých a nevinných dětí v **útlém** věku! Děti, které jsou příliš zasypávány příbuzenskými něžnostmi, řekněme klidně „obtěžovány“, mají vždy nezdravé vzezření. Skoro každé dítě projevuje přirozený odpor vůči takovým vnucovaným něžnostem a nikdy o ně nestojí, protože dítě ve skutečnosti je „přirozeně nevinné“! Musí být už v počátku přímo vychováváno k snášení prokazovaných něžností! Taková výchova jest však jen přáním dospělých, kteří zralostí svého hrubohmotného těla pudově cítí takovou potřebu! Dítě však ne! To vše mluví dosti zřetelně o nebezpečném násilí, které se tak rouhavě páše na dětech! Dítě si však pomalu na to zvyká a pociťuje pak tuto potřebu ze zvyku až do té doby, kdy zrající tělo samo v pudu procitne!

Je to hanba, že se lidstvo vždy snaží přikrýtí své choutky a slabosti pokrytectvím! Nebo jim holduje bezmyšlenkovitým jednáním!

Člověk má **vědět**, že pravá láska jest vůbec jen duševní! Všechno ostatní jest jen pud! Duševní láska však nemá nic společného s hrubohmotným tělem a nevyžaduje je, neboť oddělení každého druhu stvoření jest vždy úplné. Duchovní jest duchovní, duševní jest duševní a tělesné jest a zůstane vždy jen tělesným!

Při úmrtí těla nezemře s ním ani atom duše. To ukazuje v plné prostotě, že každé zůstává samo pro sebe a že tu nenastává žádného smísení.

Proto ku příkladu polibek duší jest jen v představě, ježto každý polibek jest pouze hrubohmotné jednání a povždy jím zůstane. Co při tom člověk duševně cítí, jest věc úplně rozdílná. Duševní láska jde **vedle** tělesného pudu, ne s ním nebo dokonce v něm.

Každá jiná představa jest hrubý sebeklam, protože neodpovídá zákonům přírody. Jen rozum vynalezl všechny tyto různosti k vlastní omluvě, aby vytvořil nové karikatury k zakrytí Pravdy, která v čisté formě musela by lidem přinést probuzení a poznání. Tím by je přivedla k čistotě a pravdivosti jejich názorů a na konec ke vzestupu ke Světlu. Člověče měj konečně odvahu býti **pravdivým** ve všem, co konáš a to i v polibku! Rozbij klamné představy, které ti vytvořila tvá ješitnost a smyslnost! Probud' se!